

๗ ๖๐๖

ปฏิวัติ

คำสอนสากลโลกหรือคำสอนพระศรีอารย
เป็นลัทธิใหม่สำหรับแก่นิสสัยมนุษย์ทั่วโลก

๑๖๘ ๘๘
ให้เห็นเหตุเห็นผล

ความโลภความโกรธและความหลง

พร้อมทั้งให้หาหน้าคู่หน้าชาติทั่วโลก

เห็นทางสันติภาพอย่างถาวร

และเห็นทางสันติสุขอย่างแท้จริง.

พระจุฬามณี

PHRA CHULAMANI

นายพันธุ์ กาญจนสถิตย์ อายุ ๓๓ ปี

เกิดวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๒๐

ถ่ายภาพวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๒

บริษัทยอมรสาตร์ จำกัด

ถนนเจริญกรุง พระนคร กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ. ศ. ๒๔๕๒

เรียน ท่านประธานาธิบดี แฮร์รี เอส. ทรูแมน ประเทศสหรัฐอเมริกา

ข้าพเจ้าได้ส่งหนังสือศาสนาสากลโลก หรือ ศาสนาพระศรีอารยมาให้ท่านพิจารณาพร้อมกับหนังสือนี้ เมื่อท่านได้อ่านจบ พร้อมทั้งใคร่ครวญรอบคอบแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านคงจะเห็นพ้องด้วย ส่วนข้าพเจ้าเห็นว่าโลกมนุษย์ในสมัยยุคต่อไป จะเป็นโลกมนุษย์คล้ายเมืองสวรรค์ หรือเป็นโลกมนุษย์คล้ายเมืองนรก ก็อยู่ที่ความคิดเห็นของท่านที่จะชี้ขาดลงไปแต่ผู้เดียว.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงจำต้องขอร้องวอนท่าน ให้ช่วยพิจารณาดู เหตุการณ์ให้ไกลและใคร่ครวญดูให้รอบคอบ ท่านจะประพฤตินิติปฏิบัติตามแบบตามประเพณีเก่าต่อไป หรือท่านจะประพฤตินิติปฏิบัติตามแบบประเพณีใหม่ ก็อยู่ที่ท่านจะเลือกชี้ขาดลงไปแต่ผู้เดียว เมื่อกรรมของสัตว์โลกยังมีเคราะห์อยู่ ยังต้องทนทุกข์เวทนาอยู่ต่อไปอีก ท่านก็เลือกเอาตามแบบประเพณีเก่า ที่ประพฤตินิติปฏิบัติอยู่อย่างเดิมนั้น เมื่อกรรมของสัตว์โลกหมดเคราะห์แล้ว ท่านก็เลือกเอาตามแบบประเพณีใหม่ จัตุระเบี่ยงตามที่ได้อธิบายมาแล้ว ในหนังสือศาสนาสากลโลกนั้น ท่านจะได้ชื่อในประวัติศาสตร์ว่าเป็นมหาบุรุษในโลก ยิ่งกว่าบุรุษในยุคใดสมัยใดที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงกันมาแล้วนั้น ๆ.

ด้วยความเคารพ

นายพันซ์ กาญจนสถิตย์

คำนำ

มนุษย์ทั้งหลายทั่วโลกได้เกิดสับสนพิชพันธุกันต่อๆมา หลาย
หมื่นหลายแสนชั่วศตวรรษแล้ว แต่เหตุไฉนหัวหน้าผู้ปกครองชาติ
ทั่วทุกประเทศ ทุกยุคทุกสมัย จึงไม่มีหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลาย
ในโลกประเทศหนึ่งประเทศใด ที่จะคิดแก้ไขไม่ให้สงครามโลก
และสงครามระหว่างประเทศ หรือสงครามเล็กๆน้อยๆ พร้อม
ทั้งโจรผู้ร้ายไม่ให้เกิดขึ้นอีกต่อไป.

ถ้าจะพูดว่าคิดแก้ง่ายมันก็แสนง่าย สำหรับหัวหน้าผู้นำ
ชาติที่มันนิสัยใจเป็นธรรมทางฝ่ายสูงเป็นผู้ปกครอง ถ้าจะพูดว่า
คิดแก้ยากมันก็แสนยากสำหรับหัวหน้าผู้นำชาติ ที่มันนิสัยใจมัก
มากทางฝ่ายต่ำเป็นผู้ปกครอง เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติที่มันนิสัยใจ
เป็นธรรมทางฝ่ายสูง เป็นผู้ปกครองจัดระเบียบประเทศหรือจัดระ
เบียบโลกแล้ว สงครามโลกและสงครามระหว่างประเทศ หรือสง
ครามเล็กๆน้อยๆ พร้อมทั้งโจรผู้ร้าย จะไม่มีเกิดขึ้นอีกเลยจน
กระทั่งโลกสลาย.

คำที่เรียกว่าผู้มันนิสัยใจเป็นธรรมทางฝ่ายสูงนั้น ถือเป็น
ผู้มันนิสัยใจไม่คิดเบียดเบียนกดขี่ เอาเปรียบผู้อื่น ทั้งทางตรง
และทางอ้อม มีจิตตั้งมั่นคิดแต่จะแก้ไขทำความสุขความเจริญ
ให้กับเพื่อนมนุษย์ทั่วโลกได้รับความรู้ พร้อมทั้งความสุขความ
สบายยิ่ง ๆขึ้นไปฝ่ายเดียว.

ส่วนผู้ที่มันนิสัยใจมักมากทางฝ่ายต่ำนั้น ถือเป็นผู้มีใจ
ใคร่แต่จะคิดเบียดเบียน พร้อมทั้งกดขี่เอาเปรียบผู้อื่น ทั้งทาง

ตรงและทางอ้อมอยู่เป็นนิจ ทำให้เพื่อนมนุษย์ทั่วโลกได้รับความ
ทุกข์ขมขื่นและความเดือดร้อนอยู่เสมอไป ใครจะทุกข์ขมขื่นเดือด
ร้อนฉิบหายอย่างใดฉันไม่เข้าใจ ฉันจะต้องเอาให้ได้ตามข้อที่
ฉันตั้งกะเกณฑ์ไว้.

ท่านประธานาธิบดีแฮรี เอส. ทรูแมนหรือท่านที่เป็นแทน
ต่อๆไป กับท่านเผด็จการสตาลินทั้งสองท่านนี้ เป็นผู้ต้องการปราด
นาจะปกครองมนุษย์ทั่วโลก ให้อยู่เย็นเป็นสุขเหมือนกันทั้งสอง
ท่าน แต่เหตุใดท่านทั้งสองจึงไม่อธิบายถึงวิธีการปกครอง ของ
แต่ละฝ่ายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน ถึงความดียิ่งกว่ากันให้แจ้งชัด
แบบปกครองของท่านทรูแมนดียิ่งกว่า หรือว่าแบบปกครองของ
ท่านสตาลินดียิ่งกว่า หรือแบบปกครองของท่านผู้หนึ่งผู้ใดดียิ่ง
กว่า เมื่อท่านทั้งสองมีใจเปี่ยมธรรมพร้อมกันพิจารณา เห็นแบบ
หนึ่งแบบใดดียิ่งกว่ากันแล้ว ควรเลือกเอาแบบนั้นจัดเป็นทางประ
พฤติปฏิบัติสำหรับปกครองมนุษย์ทั่วโลกต่อไป จะมีดีกว่าใช้อำ
นาจของแต่ละฝ่ายเข้าบังคับทำสงครามซึ่งกันและกัน ใ้มนุษย์
ในชาติทั้งหลายทั่วโลกฉิบหายหรือ.

ผู้ฉลาดฝ่ายสูงไม่ยึดเอาถือเอาในสิ่งที่ได้เป็นความสุขอย่าง
หลอกลวง ยึดเอาถือเอาอย่างเดียว แต่จะทำความรู้ความฉลาด
ให้กับเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก ได้รับความรู้ความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป จน
ถึงที่สุดแห่งความรู้และความสุขไม่เปลี่ยนแปลง ดังจะอธิบายให้
ท่านพิจารณาเห็นต่อไป ข้างทำนอง.

โครงการจัดระเบียบมนุษย์ ทั่วโลก

ให้พร้อมกันประพฤติปฏิบัติเป็นศาสนาพระศรีอารย
หรือจะเรียกว่าจัดระเบียบโลกให้เป็นไปอย่าง

ศาสนาสากลหรือประดงเมืองสวรรค์

มนุษย์ทั่วโลกที่มีนิสัยใจเป็นธรรมชาติสูง ร่ำรวย
ปรารถนาอยากเกิดได้พบ อยากเกิดได้เห็น ศาสนาพระศรีอารย จะ
ให้เกิดขึ้นได้ตั้งขึ้นได้ในโลกเดี๋ยวนี้ จำต้องอาศัยหัวหน้าผู้
นำชาติที่มีนิสัยใจเป็นธรรมชาติสูงทั่วทุกประเทศ เป็นตัว
เหตุที่จะแก้ไข จัดระเบียบเปลี่ยนแปลงประเพณีที่เอาเปรียบประ
ชาชนปกครองเสียใหม่ ให้ประชาชนมีสันติภาพและสันติสุขอย่าง
แท้จริงทั่วถึงกัน ตามที่นานาชาติทั่วทุกประเทศปกครองประชา
ชนตามแบบตามประเพณีที่แล้วๆมา ตลอดจนเดี๋ยวนี้ คือยก
กษัตริย์ขึ้นเป็นหัวหน้าผู้นำชาติแบบหนึ่ง ยกประธานาธิบดีขึ้นเป็น
หัวหน้าผู้นำชาติแบบหนึ่ง ยกเผด็จการขึ้นเป็นหัวหน้าผู้นำชาติ
แบบหนึ่ง ยกประชาธิปไตยขึ้นเป็นหัวหน้าผู้นำชาติแบบหนึ่ง.

ทั้ง ๔ แบบหรือ ๔ ลัทธิที่กล่าวมาแล้วนี้ เมื่อพิจารณาดูการปก
ครองที่แล้วมา ทุกแบบทุกสมัยก็ไม่ว่าอะไรกับสัตว์หนอนที่เกิดขึ้น
อยู่ในกองอาชม ปกครองให้แย่งกันหาเงินมาซื้ออัน และแย่งกัน
เป็นใหญ่ทุกแบบทุกสมัยตลอดมา จะหาลัทธิใดแบบใดที่ปกครอง
เป็นสันติภาพ และสันติสุขอย่างถาวรไม่มีเลย เมื่อหัวหน้าผู้นำ
ทั่วทุกชาติปกครองประชากรผู้ ให้เป็นทาสโดยทางอ้อมอยู่อย่างนี้

จะเรียกว่าผู้นำชาติมีความรู้ ความสามารถในขั้นสูงยังไม่ได้
เพราะว่า หัวหน้าผู้นำชาตินำประชากรมาปฏิบัติปฏิบัติให้เป็น
ไปตามแบบตามประเพณี ยังเป็นเยี่ยงสัตว์เดรัจฉานอยู่.

คำที่เรียกว่าประเพณีปฏิบัติ ยังเป็นเยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน
อยู่นั้น คือรัฐบาลทั้งหลายทั่วโลกปกครองมนุษย์ในชาติ ให้หา
กินเองและเลี้ยงลูกของตัวเอง ทั้งสองข้อนี้เมื่อพิจารณาใคร่
ครวญดูให้ไกลแล้ว แท้กับรัฐบาลปล่อยภาระความทุกข์ยังยาก
และความเดือดร้อนไว้ให้ไม่มีที่สิ้นสุด พร้อมทั้งความฉิบหายตาย
โหดโหดให้ อิกนานาประการ ให้มนุษย์ในชาติตกนรกอยู่ทั้งเป็น
นี้หรือที่เรียกว่าสมัยมีความรู้ ชนอุดมคติหรือชนปัญญาปรัชญา.

ความจริงที่เป็นทางแห่งความสุขความเจริญเสมอกัน หัว
หน้าผู้นำชาติทั้งหลายไม่ชอบในใจ เอาจินมาปฏิบัติเองนั้นมาใช้
ชอบกันคิดแต่จะหาเล่ห์เหลี่ยม ในเชิงเอาเปรียบหรือในเชิงให้อำ
นาจให้เป็นทางนำมาแห่งความทะเลาะวิวาท ถึงกับรบราฆ่าฟัน
กันและกันเสมอไป เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกได้ย่น
ไม่แก้ไขจัดระเบียบเปลี่ยนแปลงประเพณี ที่เบียดเบียนเอา
เปรียบกันต่างๆไม่มีที่สิ้นสุด คือปกครองมนุษย์ในชาติให้แย่งกัน
หาเงินมาซื้อกิน และแย่งกันเป็นใหญ่ทุกยุคทุกสมัยให้เป็นไปอยู่
อย่างนี้ นี่แหละที่เรียกว่าหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายเห็นกงจักรที่พัด
หมุนอยู่เหนือศีรษะ สำคัญหมายว่าเป็นดอกบัว.

เมื่อเป็นเช่นนั้นทั้งหลายทั่วโลก จึงตั้งข้อสังเกตถาม
ตัวเองดู ว่ามันติดขัดในใจด้วยเหตุอะไรแน่ พวกเราจึงประพฤติ
ปฏิบัติให้พร้อมเพรียงกัน เป็นไปตามทางคลองธรรมแห่งความ
ปราณาฝ่ายสูงไม่ได้ เมื่อพิจารณาใคร่ครวญดูรอบลอบแล้ว จึง

เห็นชัดว่ามั่นคงดีอยู่ที่หัวหน้าผู้นำทั่วทุกชาติ ยังหลงเป็นบ้าหา
ร้อยจำพวกอยู่ด้วยเหตุที่เรียกว่าเงิน หรือตัวสมบัติใช้แทนเงินนี้
เองเป็นตัวเหตุ ที่ปิดหูปิดตาปิดใจมืดพวกเราอยู่ทั้งหมด ให้หลง
ประพฤติปฏิบัติเป็นไปอยู่ในทางเบี่ยงเบน มุ่งแต่จะเอาเปรียบ
ซึ่งกันและกันอยู่มลาย ปิดบังใจไม่ให้รู้สึกว่าเป็นผู้ประพฤติ
ผิด และปิดบังใจไม่ให้มีความคิดที่จะแก้ไขให้พร้อมกันประพฤติ
ถูกมัดใจให้หลงหมกมุ่นหมุนวนเวียนในห้วงอยู่แต่ในข่ายฝ่ายต่ำเสมอ
ไป.

เมื่อท่านทั้งหลายรู้จักเห็นจริงเช่นนี้แล้วไซ้ พวกเราควร
หรือที่จะทำใจของเราให้หลงมลาย อยู่ในวงแห่งฝ่ายต่ำคับแคบ
เดือดร้อน ปิดกั้นแต่เฉพาะตัวเฉพาะพวเฉพาะชาติ ธรรมดา
ธรรมชาติสร้างโลกไว้ให้พวกเราอยู่เสมอกัน เป็นบรมสุขอัน
เที่ยงธรรมเสมอภาคกว้างใหญ่ไพศาล แต่ความเห็นความพยายาม
ความปรารถนาของเรา ถูกครอบงำไว้ให้อยู่ภายในวงจำกัด
ให้หลงปิดกั้นแต่เฉพาะชาติเท่านั้น หากได้มีหัวหน้าผู้นำชาติทั้ง
หลายทั่วโลกชาติหนึ่งชาติใดก็มีใจเห็นธรรมความสละ ที่จะช่วย
มนุษย์อย่างกว้างขวาง ปิดกั้นธรรมความเสมอภาคเป็นข้อปฏิบัติ
ให้ทั่วถึงพร้อมเพียงกันเป็นใหญ่ไม่.

ในแง่นี้พวกเราควรคิดควรพยายามควรปรารถนา ที่จะแก้ไขส
สัจใจของเรา และแก้ไขสัจใจของหัวหน้าผู้นำทั่วทุกชาติ ให้
พร้อมกันมีความสละละเลิกเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงินนี้
เสีย เงินนี้เป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อมนุษย์ที่ไม่รู้เท่าถึงเหตุการณ์
เมื่อหัวหน้าผู้นำทั่วทุกชาติ นำประชากรมาถูกรังให้หลงเป็นข้างมลาย
อยู่ด้วยเงิน หรือตัวสมบัติใช้แทนเงินอยู่อย่างนี้ เปรียบเหมือนรัฐ

บาลทั้งหลายเอนาผ้งนำอ้อยมาล่อมด ให้มัดหลังกินติดจมตาขอยู่
กับนำผ้งนำอ้อยเช่นเดียวกัน.

ภัยทั้งหลายเหล่าที่มนุษย์ทั่วโลก ได้รับทุกข์อยู่ทั่วกันทุก
วันนั้น มันก็เนื่องมาจากเหตุ คือหัวหน้าผู้นำทั่วทุกชาติแต่เดิมมา
ตลอดจนเดิวนั้น ไม่รู้เท่าถึงเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยังยากและ
ความเดือดร้อนในเรื่องเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงินทั้งนั้น.

ดังจะยกตัวอย่างย่อๆพอเป็นเค้าให้คิดเห็นสัก ๕ ข้อ.

หนึ่ง เช่นหลงยกตัวถือตนว่าเป็นคนใหญ่คนวิเศษ มีทั่วไป
หมดทุกชาติทุกชนทุกวรรณะทุกประเทศ มันก็เนื่องมาจากเหตุคือ
เงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงิน.

สอง เช่นข้าราชการที่กินเงินเดือนของรัฐ ไม่ซื่อตรงต่อชาติภักดี
โกงรัฐแลโกงราษฎรมีทั่วไปหมดทุกชาติทุกประเทศ มันก็เนื่องมา
จากเหตุคือเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงิน.

สาม เช่นประชาชนแย่งชิงกันสับสนยังยากนำบัดสี พิ
เคราะห์คู่ความอยากจะมีไม่รู้จักพอ เปรียบคล้ายกับสัตว์ที่เกิด
มาจากเปรต มีทั่วไปหมดทั่วทุกชาติทุกประเทศ มันก็เนื่องมาจาก
เหตุคือเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงิน.

สี่ เช่นเกิดรบราฆ่าฟันซึ่งกันและกัน ให้พินาศชาติล่มจมฉิบ
หาย ทุกยุคทุกสมัยเพื่อหวังเป็นใหญ่ เห็นแต่จะได้ในลาภยศ
และชื่อเสียงชั่วคราวหนึ่งคราวหนึ่ง มีทั่วไปหมดทั่วทุกชาติทุกประ
เทศมันก็เนื่องเหตุคือมาจากเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงิน.

ห้า เช่นเกิดปล้นสดมภ์แย่งชิงวิ่งราว ล่อลวงลักลวงต่างๆมี
ทั่วไปหมดทุกแห่งทุกตำบล ทุกชาติทุกประเทศมันก็เนื่องมาจาก
เหตุคือเงิน หรือตัวสมบัติที่ใช้แทนเงิน.

บัดนี้จะได้อธิบายถึงเหตุและผล ให้ท่านทั้งหลายพิจารณาหาคุความผิดและความถูก ในเรื่องความเห็นผิดประพฤติผิด ของหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกแต่เดิมมาตลอดจนเดี๋ยวนี้.

เหตุกับผลจะให้เกิดผลผิดทางกับเหตุฝ่ายละอย่างไม่ได้ ไม่ว่าจะก่อเหตุให้เกิดเป็นทางความผิดขึ้น หรือว่าก่อเหตุให้เกิดเป็นทางความถูกขึ้น ผลแห่งความผิดและความถูกทั้งสองอย่างนี้ จะต้องเกิดมาจากเหตุเดิมเสมอ เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติแต่เดิมมา คิดก่อเหตุให้เกิดเป็นเรื่องไร้เงินขึ้น หรือสมมติสิ่งต่างๆ แทนเงินขึ้นใช้เป็นเหตุ ผลที่จะนำมาให้มนุษย์ทั้งหลายทั่วโลกได้รับในภายหลัง คือความเอาเปรียบและความเบียดเบียนซึ่งกันและกันเสมอไป กับนำความทุกข์ยุ่งยากและความเดือดร้อนมาให้ไม่มีที่สิ้นสุดพร้อมทั้งนำความฉิบหายตายโหงต่างๆ มาให้อีกร้อยพันประการนี้ แผลและเป็นตัวผลแห่งความเห็นผิดประพฤติผิดของหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายที่หลงประพฤติปฏิบัติ ผิดทางแต่เดิมมาตลอดจนเดี๋ยวนี้.

เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายในชั้นเดิม คิดก่อเหตุให้เกิดเป็นเรื่องไร้เงินขึ้น เพื่อความสะดวกในทางเอาเปรียบที่จะคิดตั้งตัวเป็นใหญ่ หรือความไม่รู้เท่าถึงเหตุกาลแห่งความทุกข์ยุ่งยากและความเดือดร้อนในภายหลัง เป็นความคิดและความเห็นที่ผิดทางคล้ายอย่างมหาโจร ของหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายแต่เดิมมาตลอดจนเดี๋ยวนี้ พวกกันพร้อมใจหลงนิยมประพฤติปฏิบัติอย่างมกมาย มีความคิดความเห็นให้เป็นไปอยู่ในทางที่ผิดตลอดมา คือสับสนเล็ดกันกันเองมาพันกันเองแย่งชิงกันเอง ล่อลวงกันเองมานับประการ ไม่มีแบบใดลัทธิใดสมัยใดที่จะหยุดหย่อน มีแต่

ความท้อร่อนแรงยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ต่อไปจนถึงที่สุดเกิดมโหฬาร
รบราฆ่าฟันกันเองฉิบหายหมดทั่วโลก จะแก้ไขปลายเหตุยัก
ย้ายเปลี่ยนแปลงปกครองโดยวิธีใด หรือตั้งเป็นสันนิบาตชาติ
อย่างที่เคยมา หรือตั้งเป็นสหประชาชาติและยูนิยูน้อย่างเดียว
นี้ หรือจะแก้ไขให้อำนาจระเบิดปรมาณูให้ร้ายแรงชนิดใด บังคับ
เพียงใด แก้ไม่ได้ทั้งสิ้น นอกจากจะแก้เหตุที่สมมุติไว้เดิม คือ
เงินหรือตัวสมมุติที่ไ้แทนเงินนี้ ละเลิกเพิกถอนจัดระเบียบ
เปลี่ยนแปลงประเพณี ปกครองประชาชนให้ได้รับความสุขเสมอ
ภาค เป็นธรรมทั่วถึงกันเสียใหม่เท่านั้น.

เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกเดี๋ยวนี้ ไม่แก้ไขจัด
ระเบียบเปลี่ยนแปลงประเพณีที่สกลปรก ปกครองประชาชนให้ไ้
รับความสุขทั่วถึงกันเสียใหม่แล้ว พังรุ้เถิดว่าหัวหน้าผู้นำชาติทั้ง
หลายเหล่านั้น ยังโง่หลงมกยคล้ายอย่างอูฐหรืออย่างพา เมื่อ
สิ้นชีพดับขันไปโลกใหม่แล้ว จงหอบเอาความมั่งมีชนิดที่ไ้ได้อย่าง
โง่หลงมกย คล้ายอย่างอูฐหรืออย่างพาไปเสียด้วย จะไ้ไ้ไม่
มีเชื่อเป็นนิสัยติดสันดาน แก่หัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายชั้นหลัง
ที่จะคิดแก้ไขเปลี่ยนแปลงอีกต่อไป.

ความโลกความโกรธความหลงทั้งสามตัวนี้ เป็นตัวค้นหา
และตัวกิเลสที่ผูกมัดมนุษย์ทั่วโลก ให้อยู่ในความทุกข์ขุ่นยากและ
ความเดือดร้อนไม่มีที่สิ้นสุด พร้อมทั้งนำความฉิบหายตายโหงมา
ให้อกร้อยพันประการ เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกเดี๋ยวนี้
ละเลิกประเพณีที่ไ้เงิน หรือตัวสมมุติที่ไ้แทนเงิน ซึ่งเป็นมูล
เหตุแห่งความฉิบหายภายนอกเสียตัวเดียว พร้อมทั้งจัดระเบียบ
วินัยมนุษย์ในชาติ ให้เป็นธรรมเสมอภาคเหมือนกันหมดทั่วโลก

แล้ว ความโกรธและความหลงซึ่งเป็นตัวผลแห่งความฉิบหายภายใน ที่ครอบงำปิดบังวิญญาณมนุษย์ทั่วโลก ให้อยู่ในวงแห่งความโง่หลงมกมาย ทำให้ยังเป็นบ้านแต่เดิมมาตลอดจนเดี๋ยวนี้ ก็จะลดน้อยถอยหมดสิ้นแห่งความมืด หรือความที่ทำให้ โง่หลงมกมายหมดจางสว่างไปเอง.

ฉะนั้นขอท่านหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกเดี๋ยวนี้ ควรพร้อมใจช่วยกันแก้ไขชำระล้างประเพณีฝ่ายดำ ที่เบียดเบียนเอาเปรียบซึ่งกันและกันต่าง ๆ อย่างสกปรก จักระเบียบเปลี่ยนแปลงประเพณีปกครองประชาชนเสียใหม่ จะตัดการะความทุกข์ยุ่งยากอันหาที่สิ้นสุดมิได้ ให้กับมนุษย์ทั่วโลกหมดความร้อนใจ ซึ่งความเดือดร้อนและความทุกข์ยุ่งยากทั้งหลาย ต่อไปในภายหน้าอย่างใหญ่หลวง ที่จะนำผลมาให้แก่มนุษย์ทั้งหลายทั่วโลกต่อไปอีกให้ได้รับคือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ยืนนาน ยิ่ง ๆ ขึ้นไปทั่วถึงกันอย่างแท้จริง.

เหตุใดมนุษยทั้งหลายทั่วโลกจึงจะมีอายุยืนนานยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพราะเหตุว่ารัฐบาลทั้งหลายทั่วโลกพร้อมใจกันตัดการะ ซึ่งความทุกข์ยุ่งยากและความเดือดร้อนนานาประการ ที่มีสุขเผาอยู่ในใจมนุษยทั้งหลาย เปรียบคล้ายเหมือนมีหมอมานัดยามาเชื้อตัววรรณโรค ที่เกาะกินมนุษย์อยู่ทั่วไปทั้งภายนอกและภายใน ให้หมดไปสิ้นไปแห่งความทุกข์ยุ่งยากและความเดือดร้อน คือเชื้อโรคทุกสิ่งทุกอย่าง นี่แหละเป็นตัวผลที่จะนำส่งมาให้มนุษยทั้งหลายให้มีอายุยืนนานต่อไปในภายหน้า.

ขอถามว่าเมื่อรัฐบาลประกาศบอกเลิกเงินเสียแล้ว มนุษย์ทั่วไปจะเอาอะไรมาช้อกิน ขอตอบว่า มนุษย์ทั่วไปไม่ได้กินเงิน

ทองกิน กินกระต่ายสักคนเดียว กินอาหารเหมือนกันหมดทั่วทุกคน
ความจำเป็นของมนุษย์ทั่วโลกมี ๕ อย่าง คือ ๑.ที่อยู่อาศัยหลับ
นอน ๒.อาหารการบริโภค ๓.เครื่องนุ่งห่มและของใช้ ๔.ยารักษา
โรคและที่พยาบาล ๕.เมตตธรรม ความจำเป็นทั้ง ๕ อย่างนี้
เป็นหน้าที่รัฐบาล ที่จะต้องจัดหามาแจกจ่ายเลี้ยงดูประชาชนทั่วทั้ง
ประเทศ.

ส่วนเมตตธรรมนั้นสุดแล้วแต่ฝ่ายหญิง และฝ่ายชายจะ
พอใจซึ่งกันและกัน เมื่อเจ้าหน้าที่สมรสจดทะเบียนให้อยู่ด้วยกัน
แล้ว เมื่อเกิดบุตรรัฐบาลก็ต้องเป็นผู้รับเลี้ยงรับรักษาพยาบาล
รับสอนหมดทั่วทั้งประเทศ ทั้งจะต้องจัดเลี้ยงให้เป็นแผนกๆ ตั้ง
แต่เกิดมาหนึ่งวันถึงสามเดือนแผนกหนึ่ง ตั้งแต่สี่เดือนถึงสิบสอง
เดือนแผนกหนึ่ง ตั้งแต่หนึ่งขวบถึงสี่ขวบแผนกหนึ่ง ตั้งแต่ห้า
ขวบถึงสิบขวบแผนกหนึ่ง ตอนนั้นแยกเด็กหญิงไว้แผนกหนึ่ง เด็ก
ชายไว้แผนกหนึ่ง เลี้ยงกันฝ่ายละแผนกสอนกันฝ่ายละแผนก
ให้สวดกสบายตลอดจนถึงอายุคู่ครอง.

ในขั้นต้นรัฐบาลต้องสำรวจพลเมืองในประเทศ ให้รู้ว่ามี
ทั้งหมดทั่วประเทศเท่าใด ฝ่ายเพศชายมีเท่าใดชื่อใดอายุคนละ
เท่าใด มีวิชาชั้นไหนมีอย่างใดบ้าง จำนวนการอาชีพอย่างใดบ้าง
ฝ่ายเพศหญิงมีเท่าใดชื่อใดอายุคนละเท่าใด มีวิชาชั้นไหนมีอย่าง
ใดบ้าง จำนวนการอาชีพอย่างใดบ้าง ส่วนเด็กหญิงและเด็กชายมี
เท่าใด ชื่อใดอายุคนละเท่าใด มีวิชาชั้นไหนมีอย่างใดบ้าง อุป
นิสัยชอบบออย่างใด ฝ่ายสมณะเพศมีเท่าใดชื่อใด อายุและพรรษา
มีองค์ละเท่าใด มีวิชาชั้นไหน มีอย่างใดบ้าง เดียวนี้ประพฤตินิยม
บิต้อยู่อย่างใด.

สมมุติว่ามีพลเมืองทั่วประเทศ ฝ่ายเพศชายมี ๗ ล้าน ๕ แสนคน ฝ่ายเพศหญิงมี ๗ ล้าน ๕ แสนคน เด็กหญิงและเด็กชายมีรวมกัน ๕ ล้านคน ฝ่ายสมณะเพศมีทั่วประเทศ ๒ หมื่นองค์ รวมเป็นพลเมืองทั่วประเทศ มี ๒๐ ล้านคนกับพระ ๒ หมื่นองค์.

รัฐบาลต้องจัดประเทศแยกออกเป็นร้อยจังหวัด จังหวัดหนึ่งจัดให้มีพลเมือง ๒ แสนคน ส่วนที่ดินนั้นสุดแล้วแต่รัฐจะจัดปักเขตให้ จังหวัดหนึ่งแยกออกเป็น ๕ อำเภอ อำเภอหนึ่งจัดให้มีพลเมือง ๔ หมื่นคน และจัดให้มีวัดหนึ่งวัด กับจัดสร้างสถานที่เผาศพนั่งหนึ่งสถานที่ให้ทั่วทุกวัดไป ทั่วประเทศมีรวม ๕๐๐ อำเภอ จัดให้มีวัด ๕๐๐ วัด วัดหนึ่งจัดให้มีพระ ๔๐ องค์พระที่สำรวจจะมีมากกว่า สองหมื่นองค์หรือน้อยกว่าสองหมื่น องค์ก็คงเพิ่มกุฏิหรือลดกุฏิไปตามส่วนพระมากและน้อย กับให้สร้างโรงเรียนสอนธรรมวินัย ขึ้นหนึ่งสถานที่ให้ทั่วทุกวัดไป กับจัดให้สร้างโรงพยาบาลขึ้นทุกจังหวัดและทุกอำเภอทั่วประเทศ คนชาติใดศาสนาใดที่มารวมอยู่ในประเทศ เมื่อเกิดมีความเบื่อหน่ายโลกปรารถนาจะประพฤติปฏิบัติในทางให้รู้ พ้นความเกิดความแก่ ความเจ็บความตาย ก็มารวมประพฤติปฏิบัติอยู่ในวัดเดียวกันได้.

อำเภอหนึ่งแยกออกเป็น ๒๕ ตำบล ตำบลหนึ่งจัดให้มีพลเมือง ๑๖๐๐ คน ตำบลหนึ่งแยกออกเป็น ๒๕ หมู่บ้าน หมู่บ้านหนึ่งจัดให้มีพลเมือง ๖๔ คน จัดเป็นเด็กเสีย ๑๖ คน เป็นผู้ใหญ่ ๔๘ คน รวมคน ๒๕ หมู่บ้าน เป็นเด็กเสีย ๔๐๐ คน เป็นผู้ใหญ่ ๑๒๐๐ คน เด็ก ๔๐๐ คนนั้นที่รวมกันอยู่ใน ๒๕ หมู่บ้านนั้น ให้จัดไปเลี้ยงส่งสอนรักษาพยาบาลอยู่ที่ตำบล ตำบลเป็นสถานที่

กลางใน ๒๕ หมู่บ้านที่ข้างเคียง ส่วนผู้ใหญ่ใน ๒๕ หมู่บ้านที่ข้าง
เคียงเมื่อเกิดเจ็บป่วย ให้แพทย์จัดส่งไปรักษาพยาบาลอยู่ที่ตำบล
รวมตำบลทั่วประเทศมี ๑๒๕๐๐ ตำบล.

ตำบลหนึ่งต้องจัดให้สร้างสถานที่ เลี้ยงเด็กชายและเด็ก
หญิงฝ่ายละหนึ่งหลัง จัดสร้างสถานที่สอนเด็กชายและเด็กหญิง
ฝ่ายละหนึ่งหลัง จัดสร้างสถานที่รักษาพยาบาลหนึ่งหลัง จัดสร้าง
สถานที่ฝึกหัดการงานที่จำเป็นต้องใช้หนึ่งหลัง จัดสร้างสถานที่ฝึก
หัดวิชาสามัญและวิชาดนตรีอย่างละหนึ่งหลัง จัดสร้างสถานที่
เลี้ยงอาหารหนึ่งหลัง จัดสร้างสถานที่รณรงค์พักผ่อนหนึ่งหลัง ให้
จัดทำแบบนี้เหมือนกันหมดทั่วทุกตำบลตลอดประเทศ.

ตำบลหนึ่ง ๆ ต้องจัดสอนให้เด็กเรียนหนังสือ เพียงชั้น
มัธยมสาม หรือชั้นมัธยมสี่เท่านั้น ส่วนชั้นสูง ๆ ขึ้นไปต้องเลือก
นิสิตเด็กที่จะเรียน ให้ตรงกับนิสัยในวิชาและการงานนั้น จึงจะ
ไม่เสียเวลาเด็กที่จะเรียนต่อไป เมื่อเด็กมีนิสัยควรจะเรียนใน
วิชาและการงานอย่างใด ผู้ปกครองก็จัดให้เด็กเรียนในวิชาการงาน
นั้น ๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง นั่นแหละจึงจะเรียกว่าเด็กมีความรู้ความสา
มารถในการงานจริง ๆ เช่นเด็กอยากจะเรียนวิชาอื่นกว่าในสิ่งที่ยัง
ไม่มีรัฐบาลก็ต้องจัดสถานที่และหาอาจารย์ให้เด็กเรียน จัดทำแบบ
นี้จะถูกนิสิตเด็กที่จะเรียนต่อไป ไม่ใช่สอนให้รู้ตามแบบตาม
ตำราอย่างที่เคยปฏิบัติกันแล้ว ๆ มา ต้องสอนให้รู้การงานจริง ๆ ทุก
สิ่งทุกอย่าง ส่วนชั้นสูง ๆ ขึ้นไปจะจัดสอนที่อำเภอหรือที่จังหวัด
สุดแล้วแต่รัฐบาลจะเห็นควร.

ผู้ปกครองสั่งสอนเด็กทุกแผนก ต้องเลือกหาผู้มีนิสัยศีล
ธรรมและจรรยาประจำสันดาน จะฝึกหัดสั่งสอนวิชาอย่างหนึ่ง

อย่างใด ต้องสอนให้มน้าวใจไปในทางให้มีศีลธรรมและจรรยาที่
สิ่งทุกอย่าง ศีลธรรมและจรรยา เป็นสิ่งที่คู่กับมนุษย์ที่ดีงาม
มนุษย์ทั่วไปจะละเว้นเสียมิได้เช่นเดียวกัน

หมู่บ้านหนึ่งจัดแยกเป็น ๒๔ หลังคาเรือน หลังคาเรือน
หนึ่งจัดให้ผู้ชายหนึ่งคนหญิงหนึ่งคน รวม ๒๔ หลังคาเรือนจัดเป็น
พลเมือง ๔๔ คน เรียกว่าหมู่บ้านหนึ่ง ในหมู่บ้านหนึ่งนั้นต้องจัด
ให้สร้างบ่อปลาชน ๘ บ่อ จัดให้เลี้ยงโคเลี้ยงกระบืออย่างละ ๒๐
ตัว จัดให้เลี้ยงแพะเลี้ยงแกะอย่างละ ๒๐ ตัว จัดให้เลี้ยงหมู ๓๐
ตัว จัดให้เลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่อย่างละ ๖๐ ตัว หรือรัฐบาลจะจัดให้ทำ
อย่างหนึ่งอย่างใดอีก ในหมู่บ้านหรือตำบลที่จะทำให้เกิดผลในสิ่ง
นั้น ๆ ก็สุดแล้วแต่รัฐบาลจะเห็นควร เมื่อสัตว์ที่จะเลี้ยงไม่มี
เพียงพอกับหมู่บ้าน ก็เกลี้ยสัตว์ที่มีอยู่ให้เลี้ยงเท่า ๆ กัน ให้หมู่บ้าน
ทั้งหมดผสมพันธุ์สัตว์ทั้งหลายขยายออกไป ให้มีเลี้ยง
เพียงพอกันตามที่กะไว้ทุกหมู่บ้าน กับจัดให้ทำสวนครัวเพาะพืช
พันธุ์ธัญญาหาร ในสิ่งที่จำเป็นต้องการบริโภค ให้มีเพียงพอ
เลี้ยงกันตลอดไป ให้จัดทำแบบนั้นเหมือนกันหมดทั่วทุกหมู่บ้าน
รวมหมู่บ้านทั่วประเทศมี ๓๑๒๕๐๐ หมู่บ้าน

ตามเรื่องที่เขียนอธิบายมาแล้วข้างบนนั้น เมื่อหัวหน้าผู้นำ
ชาติทั้งหลายทั่วโลกเห็นดีเห็นชอบว่าเป็นระเบียบที่จะนำมาแห่ง
ความสุข ความเสมอภาคทั่วถึงกันอย่างถาวร แก่มนุษย์ในชาติต่อ
ไปในภายหน้าแล้ว รัฐบาลทั้งหลายเดี๋ยวนี้เห็นดีเห็นชอบ ใน
ชั้นต้นควรเตรียมการบำรุงแพทย์และบำรุงนางพยาบาล กับบำรุงครู
ทุกแผนกที่สอนเด็กเลี้ยงเด็กปกครองเด็ก ให้มีทั่วทุกจังหวัดทุก
อำเภอทุกตำบลตลอดประเทศ กับบำรุงหัวหน้าผู้ควบคุมโรงงาน

ต่าง ๆ ทุกแผนก ให้มีเพียงพอในการงานทุกฝ่าย เตรียมการใน
ขั้นต้นให้ไวขั้นหนึ่งเสียก่อน แล้วจึงจัดระเบียบทำในขั้นต่อไป
ไป.

ขอถามว่าประเทศต่าง ๆ ที่มีพลเมืองมากบ้างน้อยบ้าง จะ
จัดระเบียบให้เรียบร้อยเหมือนกันหมดได้อย่างไร.

ขอตอบว่า เมื่อตั้งแบบสมมุติพลเมืองให้เป็นตัวอย่าง มีอยู่
แล้ว ประเทศที่มีพลเมืองมากก็ขยายจังหวัดอำเภอตำบลและหมู่บ้าน
ออกไป ส่วนประเทศที่มีพลเมืองน้อยก็ลดจังหวัดอำเภอตำบลและหมู่บ้าน
ลงมา ตามส่วนประเทศใหญ่และประเทศน้อย.

เมื่อรัฐบาลจัดการบ้านเมือง และประเทศเรียบร้อยแล้ว
ควรจัดสร้างวัดภิกษุณชนนীর้อยวัด ให้มีทั่วทุกจังหวัดไป นั้น
แหละจึงจะเรียกว่ามีเสรีภาพทั่วถึงกันอย่างแท้จริง เพศหญิงก็มี
ความคิดความเห็นและความรู้ สำเร็จมรรคผลได้เหมือนเพศชาย
หญิงบางคนมีนิสัยสูงปฏิบัติสูงกว่าเพศชายบางพวกก็มี.

เมื่อหัวหน้าผู้ปกครองทั้งวัดและบ้าน ไม่เห็นควรให้มีวัด
ภิกษุณและสามเณรชนนีนี้นี้ เท่ากับหัวหน้าผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย
ไม่รู้จักคุณธรรมความดีของเพศมารดา ที่ให้เกิดและอุปการะเลี้ยง
ดูมา ไม่ให้เพศมารดามีสถานที่ยืนที่อาศัย ประพฤติปฏิบัติธรรมให้มี
เป็นหลักฐาน ปลดปล่อยให้เพศมารดาไปอาศัยประพฤติดุปฏิบัติ เบียด
เสียดในสถานที่ปฏิบัติของเพศชาย นี่แหละคือเพาะความลามกให้
เกิดสกปรกขึ้นในศาสนา ความจริงธรรมวินัยฝ่ายเพศหญิง ที่จะ
ประพฤติดุปฏิบัติก็มีอยู่พร้อมมูล แต่เหตุใดในผู้ประพฤติดุปฏิบัติ ใน
เพศภิกษุณและสามเณรจึงไม่มี ในแง่ของท่านผู้ปกครองทั้งหลาย
ควรพิจารณา ที่แท้ที่จริงผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย มีความมรรคมาก

ต่าง ๆ พร้อมทั้งไม่มีความสามารถนั่นเอง จึงได้ตั้งข้อกฎเกณฑ์ให้
เพศภิกษุณีและสามเณรีหมดไป.

คำที่เรียกว่ามีความมักมากต่าง ๆ นั้น คือหัวหน้าผู้ปกครอง
ทางฝ่ายวัด ส่วนมากมีความต้องการให้เพศหญิงไปอุปถาก
เพื่อประโยชน์ในสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านต้องการปรารถนา ส่วนหัวหน้าผู้
ปกครองทางฝ่ายบ้าน ไม่ต้องการให้เพศที่ตนพึงพอใจ ไปเข้าบวช
เป็นเพศภิกษุณีและสามเณรี เมื่อหัวหน้าผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย
มีความมักมากให้เป็นไปอยู่อย่างนี้ นั่นแหละคือทำให้เพศภิกษุณี
และสามเณรีต้องหมดไปสิ้นไป.

การที่จะแก้ไขให้เพศภิกษุณีและสามเณรีมีอย่างเดิม ต้อง
เลือกหัวหน้าผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย ที่มีนิสัยใจเป็นธรรมทางฝ่าย
สูง ดังที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นนั้น มาปกครองทุกหน้าที่ทุก
แผนกแห่งการงาน ตามนิสัยแห่งความรู้และความสามารถ ที่จะ
ปกครองในหน้าที่นั้นแผนกนั้นให้เรียบร้อย นั่นแหละจึงจะทำให้
ประเทศชาติศาสนามั่นคงและถาวร มีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปใน
ภายหน้า.

เมื่อหัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกเดี๋ยวนี้ พร้อมใจกัน
เห็นดีเห็นชอบจัดระเบียบปกครองประชาชน ให้เหมือนกันหมด
ทั่วโลกตามที่ได้อธิบายมาแล้วข้างบนนี้ สงครามโลกและสงคราม
ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งสงครามเล็ก ๆ น้อย ๆ จะเกิดขึ้นได้
อย่างใด เว้นไว้แต่หัวหน้าผู้นำชาติทั้งหลายทั่วโลกที่มีความมิด
ยังหลงเบียดเบียนเอาเปรียบมนุษย์ทั่วโลกอยู่ หรือยังไม่รู้ทราบ
ซึ่งถึงเหตุแห่งความสุขเป็นธรรมเสมอภาคเท่านั้น.

ตามเรื่องที่ได้อธิบายมาแล้วทั้งหมดข้างบนนี้ ถ้าจะสมมุติ

เรียกว่าเป็นหนังสือประชาธิปไตยฝ่ายสูง หรือจะสมมติเรียกว่า
เป็นหนังสือคอมมิวนิสต์ฝ่ายสูงก็ได้ทั้งสองอย่าง หรือจะสมมติเรียก
ว่าเป็นหนังสือศาสนาพระศรีอารยภักดี หรือจะสมมติเรียกว่า
เป็นหนังสือศาสนาสากลก็ได้ สุดแล้วแต่จะสมมุติตั้งเรียกชื่อ
กันไปได้อย่าง ข้อใหญ่ใจความทั้งสี่อย่างที่สมมุติตั้งเรียกชื่อ
ขึ้นนี้ ก็อยู่ที่ต้องการจัดระเบียบมนุษย์ทั่วโลกให้มีความสุขความ
สบาย เป็นธรรมเสมอภาคเหมือนกันหมด ประชาธิปไตยฝ่ายสูง
กับคอมมิวนิสต์ฝ่ายสูงนั้น เป็นลัทธิไม่มีแผนการณ์ที่จะคิดรบราฆ่า
ฟันซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นลัทธิไม่มีเบียดเบียนกดขี่เอาเปรียบผู้อื่น
ทั้งทางตรงและทางอ้อมอีกด้วย มีแผนการณ์แต่จะคิดแก้ไขบำรุง
เพื่อนมนุษย์ ให้ได้รับความสุขความสบายยิ่งๆ ขึ้นไปทั่วถึงกัน
ฝ่ายเดียว.

ส่วนประชาธิปไตยฝ่ายต่ำกับคอมมิวนิสต์ฝ่ายต่ำ ที่หลงประ
พฤติปฏิบัติกันอยู่อย่างเดิวนั้น เป็นลัทธิแผนการณ์ที่จะคิดสร้าง
สมออาวุธให้ร้ายแรงยิ่งๆ ขึ้นไป เอาไว้รบราฆ่าฟันซึ่งกันและกัน
ให้พินาศฉิบหายอยู่เสมอ พร้อมทั้งคอยคิดเบียดเบียนกดขี่เอา
เปรียบผู้อื่นอยู่เป็นนิจ ลัทธิทั้งสองอย่างนี้ถ้าจะสมมุติตั้งเรียกชื่อ
ให้เป็นลัทธิมหาโจรก็ได้ หรือลัทธิแห่งยุคความมืดความหลงก็ได้
ฉนั้นฝ่ายสูงและฝ่ายต่ำมันจึงได้ต่างกัน ดังเช่นคนเคยอยู่ในที่มืด
และที่ดำ กับคนเคยอยู่ในที่สว่างหรือที่สูง ต่างฝ่ายต่างรับอาษา
ประหารราษฎรที่จะเป็นผู้นำ จัดระเบียบมนุษย์ในชาติและประเทศ
ชาติ ฝ่ายต่ำเป็นฝ่ายหลงและฝ่ายมืดเป็นฝ่ายคิดจะเอาอยู่เสมอ
ก็จัดระเบียบนำไปสู่แห่งความทุกข์ยิ่งยาก และความเดือดร้อนฉิบ
หายเสมอไป แย่งกันเป็นใหญ่จนถึงที่สุดเกิดมโหฬาร ส่วนฝ่าย

สูงเป็นฝ่ายสว่างเห็นกาลไกลเป็นฝ่ายไม่หลงไม่เอา ก็จัดระเบียบ
นำไปสู่แห่งความสุขและความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จนถึงที่สุดแห่ง
ความสุขไม่เปลี่ยนแปลงพร้อมเพรียงกัน ดังนั้นแห่งความจริงใน
ทางปกครองที่ได้อธิบายมาแล้วทั้งหมดข้างบนนั้น.

จบภาคหนึ่ง

จะกล่าวภาค ๒ และภาค ๓ ย่อๆ พอเป็นทางให้ท่าน
คิดเห็นต่อไปข้างท้ายนี้.

ภาคสองจะพูดถึงการจัดแผนผังตั้งประเทศ และจัดตั้งจ
หวัดทั่วประเทศ ตลอดจนจัดตั้งอำเภอตำบลและหมู่บ้านทั่วทุกจ
หวัด กับจัดตั้งแผนผังตั้งโรงงานทำสิ่งของต่าง ๆ ให้มีทั่วทุกจ
หวัด จังหวัดหนึ่งต้องจัดให้สร้างโรงงานทุกอย่างเช่น ๑. โรงงาน
ทำอาหารบริโภคทุกประเภท ๒. โรงงานทำเครื่องนุ่งห่มทุกแผนก
๓. โรงงานทำยารักษาโรคทุกชนิด ๔. โรงงานทำแสงสว่างหรือที่
เรียกว่าโรงงานไฟฟ้า ๕. โรงงานส่งน้ำหรือที่เรียกว่าโรงงานประปา
๖. โรงงานก่อสร้างที่อยู่อาศัย ๗. โรงงานทำกระดาษต่าง ๆ พร้อม
ทั้งเครื่องเขียนทุกชนิด ส่วนเครื่องประกอบที่จะก่อสร้างโรงงาน
ต่างๆทั้ง ๗ อย่างที่กล่าวมาแล้วนี้ ต้องก่อสร้างตั้งทั่วประเทศ และ
ต้องแยกก่อสร้างเป็นส่วนๆ เป็นแผนกๆ ให้มีครบถ้วนทั่วทุก
อย่างที่จะเอาไปก่อสร้างโรงงานในจังหวัดต่าง ๆ นั้น สิ่งใดที่ในประ
เทศเรายังไม่มีก็ต้องใจเตรียมหาให้มีขึ้นเป็นขั้นทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อ
มีความเพียรพยายามแล้ว อย่าว่าแต่ก่อสร้างโรงงานเท่านั้น
เลยให้ยิ่งกว่าโรงงานเท่าใดก็ทำได้ทุกอย่าง ความตั้งใจจริง
เป็นตัวสำเร็จทั้งฝ่ายสูงและฝ่ายต่ำ.

ส่วนโรงงานสุรา ยาฝิ่น ยาสูบ ที่มีอยู่แต่เดิมมาให้ยกเลิก

เสียทั้งหมด เว้นเอาไว้แต่ที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับทำยารักษาโรคเท่านั้น กับจัดแผนผังทำถนนหนทางพร้อมทั้งแม่น้ำลำคลอง ทำให้มีติดต่อทั่วถึงกันตลอดจนถึงหมู่บ้านทั่วประเทศ นั้นแหละจึงจะให้ประเทศชาติศาสนาและประชาชน มีความเจริญพร้อมทั้งความสุขความสบายยิ่ง ๆ ขึ้นไปในภายหน้า กับกะแผนผัง เมื่อประเทศข้างเคียงที่จะเห็นดีเห็นชอบ ทำการติดต่อกับประเทศเรา กะเผื่อไว้ต่อไปในภายหน้านั้นอีกด้วย.

ภาคสาม จะพูดถึงการจัดตั้งกระทรวงต่าง ๆ ที่เป็นงานรวมส่วนใหญ่ให้จัดตั้งเป็นกระทรวงทั้งหมด กับจัดแยกเป็นกรมเป็นกองเป็นหมวดเป็นหมู่ไปตามสาขาของงานนั้น กับจัดระเบียบข้าราชการทุกกระทรวงทุกสาขา เลือกลำดับขั้นยศยศเอาใจใส่ต่อหน้าที่และการงานจริง ๆ กับจัดระเบียบเลือกนักสืบประชาชนที่จะทำงาน ให้มีนักสืบตรงต่องานที่จะทำในหน้าที่นั้นแผนกนั้นทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนการคลังในประเทศจัดให้เป็นหน้าที่รัฐบาล ที่จะแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งของกับนานาชาติฝ่ายเดียว พร้อมทั้งวางระเบียบคอยแก้ไขความขัดข้องในการงานต่าง ๆ ที่จะมีความขัดข้องนั้นอีกด้วย.

ตามเรื่องที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างบนนี้ ไม่ใช่จะให้รัฐบาลจัดทำในปีเดียวสองปีเสร็จ ต้องวางแผนผังจัดทำเป็นคั่น ๆ หรือเป็นปี ๆ ไป กว่าข้าราชการทั้งหมดและการงานทั้งหลายจะเข้าระเบียบเรียบร้อย คือที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่มและของใช้ ทั้งอาหารทุกชนิดและยารักษาโรคต่าง ๆ พร้อมทั้งโรงงานทุกแผนกที่จะทำสิ่งของทุกประเภท ให้มีครบถ้วนทั่วทุกจังหวัดแล้ว จึงประกาศบอกเลิกเงินหรือตัวสมมุติที่ใช้แทนนั้นเสีย จัดทำแบบนั้นต่อไป

ภายในสองหรือสามชั่วอายุคนเท่านั้น ประเทศชาติศาสนาและ
ประชาชนจะมีความสุขงาม พร้อมทั้งความสุขความสบายคล้าย
เมืองสวรรค์ ไม่ใช่เมืองสวรรค์ที่ท่านนึกๆ ฟันๆ เอา เหมือนอย่าง
สมัยที่ท่านประพฤติปฏิบัติหลงมกมายและหลอกลวงกันแล้วๆ มา.

ในระยะ ๑๒ ปีหรือ ๒๕ ปีต่อๆไป ในภายหน้าทุกระยะ
รัฐบาลทั้งหลายที่เห็นดีเห็นชอบ ต้องกันคิดแก้ไขจัดทำในสิ่งที่มี
อยู่แล้ว หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เห็นว่ายังมีความบกพร่อง
อยู่ จัดทำขึ้นใหม่ให้ปราณีตสวยงาม คือที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่ม
และของใช้ต่างๆ พร้อมทั้งอาหารทุกชนิดและยารักษาโรค แก้ไข
ให้สัตว์กสบายและสวยงามยิ่งๆ ขึ้นไปทุกสิ่งทุกอย่าง จนถึงที่สุด
นึกกันเมื่อใดก็ได้กันเมื่อนั้นเหมือนกันหมด นั่นแหละจึงจะ
เรียกว่าผู้นำมีความสามารถ จัดระเบียบมนุษย์ในชาติให้มีความสุข
ความสบายคล้ายเมืองสวรรค์ เมืองสวรรค์ในปัจจุบันและอนาคต
ต้องเป็นเมืองสวรรค์ที่พร้อมใจกันทำตามหน้าที่ อย่างตั้งใจทุกสิ่งทุก
อย่างพร้อมเพรียงกัน.

หลักพระพุทธศาสนากล่าวว่า มนุษย์มีความเกิด ความแก่
ความเจ็บ ความตายเป็นธรรมดา ไม่ว่ายากเข็ญใจหรือจักรพรรดิ
ราชประเทศใด จะหนีหลักธรรมดาเหล่านี้ไปไม่พ้นทั้งนั้น เพราะ
ฉะนั้นนักการเมืองทั้งหลายที่รู้จักหลักธรรมดา จำต้องย้อนหลังดูบ้าง
เป็นทางปราบอกุศลมูลในจิตใจ เพื่อประกอบกรรมดียกใจให้แก่ประ
เทศชาติ ก่อนที่ตนจะต้องประสบสิ่งธรรมดาเหล่านี้.

ก่อนคริสตศักราช ๒๐๐ ปี จูลิสอุส ซีซาร์ ผู้ยิ่งใหญ่ของโรม
ใช้กำลังแสนยานุภาพปราบได้ทั่วโลก เช่นฝรั่งเศสเยอรมันถึงเกาะอัง
กลุช จนกระทั่งกล่าวออกมาว่า ฉันมาฉนั้นเห็นฉันชนะ ลงท้ายต้อง

ตายด้วยน้ำมือของมาร์กัส บรูตัส ระหว่างสมัยประชุมสภาเซเนต.

โอลิเวอร์ ทรอมเวลล์ ผู้ประหารพระเจ้าชาร์ลที่ ๑ ตั้งตนเป็นลอร์ดไพรเทกเตอร์ออฟเดอะคอมมอนเวลท์ ต่อมาภายหลังพระเจ้าชาร์ลที่ ๒ กลับคืนสู่ราชบัลลังก์ ศพของทรอมเวลล์ก็ถูกขุดขึ้นมาแขวนคอ.

นโปเลียนโบนาปาร์ต ชาวคอร์سیกะ จากนายทหารปืนใหญ่ขึ้นเป็นจักรพรรดิราชของฝรั่งเศสปราบประเทศต่าง ๆ ไว้ได้อาณาจักรมากมาย ลงท้ายก็จบบทบาทลงที่สมรภูมิแห่งวอเตอร์ลู และจบชีวิตอย่างน่าเศร้า ณ เกาะเซนต์เฮเลนนา.

อับราฮัมลินคอล์น ประธานาธิบดีผู้ปลดปล่อยทาส อันยังผลให้เกิดสงครามกลางเมือง ทำความดีแก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ก็ต้องจบชีวิตลงด้วยน้ำมือของคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงกลางโรงละคร.

มหาตมาคานธี ผู้ใช้หลักธรรมคือนิโงฮินสา ทำการต่อสู้กับอังกฤษ สามารถเอาชนะจิตใจชาวอินเดียจำนวนร้อยล้านคน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผลสุดท้ายก็ถูกยิงตายกลางถนนด้วยปืนของคนชาวอินเดียเอง.

อะดอล์ฟฮิตเลอร์ ผู้เผด็จการแห่งไรช์เยอรมัน ผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในยุคหนึ่งก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ก็ต้องจบชีวิตอย่างน่าอนาถ ระหว่างมีชีวิตไม่ว่าจะย่างก้าวไปสารทิศใด มีแต่คนเคารพนับถือสรรเสริญ ตายลงจะหาคนทำศพก็หยาบ.

เบนิโต มุสโสลินี หัวหน้าฟาสซิสอิตาลี ได้แสดงบทบาททางการเมืองสั่นสะเทือนโลกมาไม่น้อยกว่าฮิตเลอร์ ได้รับขนานนามว่าอิลดูเซ แทะบจะกล่าวได้ว่า อิตาลีก็คือมุสโสลินี มุสโสลินีก็คือ

อิตาลี แต่ลงท้ายก็จบชีวิตลงด้วยการถูกยิงตายและเอาศพมา
แขวนไว้อย่างเปิดเผย.

จากประวัติศาสตร์ดังกล่าวแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ไม่ว่าจะ
เป็นผู้ใดข่มเหงกษัตริย์ไปไม่พ้น ถ้านักการเมืองหรือผู้ยิ่งใหญ่
ทั้งจะหลายหวลระลึกถึงเหตุการณ์ดังกล่าว พยายามสร้างสมแต่
เกียรติคุณความดี ไม่หมกมุ่นลุ่มหลงมัวเมาในกามตัณหาตามทฤษฎี
ก็ข่มเหงได้ชื่อว่าเป็นคนไม่ประมาท การคุยย้อนหลังหรือการหัน
หลังดูเหตุการณ์จะช่วยให้ นักการเมืองและผู้ทรงอำนาจได้คิด ร่วม
กันประกอบกรณียกิจเพื่อประเทศชาติ บ้านเมืองจะได้ผ่านพ้นจาก
ความเหลวแหลกดังที่ปรากฏคำดาอยู่ทุกวันนี้.

เมื่อท่านทั้งหลายใจเป็นปราชญ์ทางฝ่ายสูงรอบคอบ ได้
อ่านหนังสือนี้ เห็นว่าเป็นทางที่จะนำมาแห่งความสุขความเจริญ
อย่างถาวรแก่มนุษยในชาติทั่วโลกต่อไปในภายหน้าแล้ว จงช่วยกัน
เขียนเพิ่มเติมในส่วนที่เห็นว่ายังมีความบกพร่องอยู่ แก้ไขให้ละ
เอียดกว้างขวางจนเป็นแบบเป็นกฎเป็นวินัย สำหรับเอาไว้เป็น
แบบฉบับปกครองมนุษยทั่วโลกต่อไป และขอให้ท่านทั้งหลายช่วยกัน
พิมพ์แจกให้ประชาชนรู้ทั่วถึงกัน จะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ม
นุษย์ในชาติทั่วโลกต่อไปภายหน้าอย่างใหญ่หลวง.

ขอแสดงความนับถือต่อท่านที่อ่านด้วยความตั้งใจ

นายพันธุ์ กาจนสถิตย์ เป็นผู้เขียน

บริษัทอมรศาสตร์ จำกัด (ตราหงษ์)

ถนนเจริญกรุง ตำบลสามยอด พระนคร.

บัดนี้ จะกล่าวกลอนสอนธรรมอันล้าลึก เชิญตรวจตรึก
ตรองให้แจ้งแห่งชายหญิง อริยสังขันธ์จริง ๆ เป็นธรรมยิ่งยอด
เลิศไม่เกิดตาย ด้วยเป็นธรรมนำสัตว์ตัดกิเลส ถ้าเห็นเหตุเห็น
เนกกระแสนาย พระนิพพานก็จะได้ ไม่กลับกลาย จะบรรยายต่อ
ไปให้ชัดเจน ต้องเริ่มต้นตอนทุกข้ออริยสังขันธ์ เป็นทางชัดชี้ข้อย่อ
ให้เห็น ในความเกิดของสัตว์วิบัติเป็น ตั้งแต่เกณท์ให้เกิดกั
เณตมา ตามบาทว่าชาติทุกข์ เกิดเป็นสุขหาไม่ได้ ในขั้นนี้ทำ
พอก่อเกิดขึ้นในกรรมแห่งมารดา ทรมาณทนทุกข์บ่อก็กี่ พระ
ท่านสอนเป็นทำเนียบเทียบเข้าใจ อันรูปกายเปรียบคล้ายศรีษะ
ผี พอตึงหัวหาสมายที่โหนมี ปวดทุกปีปวดทุกเดือนเลื่อนทุกวัน
กว่าศรีษะผีจะแตกแยกหนองได้ ท่านกล่าวไว้เพื่อให้เห็นเบญจ
ขันธ์ ย่อมกำพิฆร่าไปไม่เว้นวัน แต่ในกรรมแรกกำเนิดที่เกิดมา
ถ้าผีใดหัวเล็กที่แตกเร็ว ก็ฟันเปลวอึกที่ร้อนกล้า แดกละลาย
หายสิ้นพิฆร่า ก็ฟันทุกข์ทรมาณในเรือนไฟ ถ้าผีใดหัวใหญ่มี
ใคร่แตก ต้องทนแบกหาบทุกข์ยิ่งชุกใหญ่ เสวยทุกข์ในอุทรร้อน
ตั้งไฟ กว่าจะได้หลุดพรากออกจากกรรม ขณะเมื่อใกล้จะคลอด
ก็ยอดยาล ความลำบากแทบจะอาสัญญ ด้วยคับแค้นแอบใจ
ร้ายฉกรรจ์ กว่าจะได้พ้นพัดพรากจากเรือนจำ เปรียบดังสัตว์ราช
สีห์อันมีฤทธิ์ วังสถิตแตกาออกจากถ้ำ ด้วยช่องแคบคับกาย ๆ
ชอกช้า วังถ้ำออกด้วยฤทธิ์ไม่คิดตาย ถ้าออกยากปากถ้ำทำลาย
พัง ด้วยกำลังราชสีห์ที่หนาย ถ้าถ้ำออกไม่ได้ด้วยคับกาย ก็
ต้องตายอยู่ในถ้ำด้วยกรรมเวร.

พระจึงสอนว่าชาติทุกข์า จงตรวจตราตรึกตรองมองให้
เห็น เกิดเป็นรูปร่างกายไม่ใช่เล่น เปรียบดังเช่นหัวผีที่มีมา ยัง

ทำพินนออกครรถีกอื่นหนึ่ง มานอนจึงอยู่ข้างนอกก็แน่นหนา
 ต้องจมนมตรจมนครเครื่องบุตรา เสวยทุกข์ทรมานอีกหลายวัน ยัง
 โรคภัยไข้ช้ำเข้าย่ำ ท่วงอันทรีย้อมม้ทุกรูปัณธ์ มันทำพินร่ำ
 ไปไม่เว้นวัน เสียงร้องลั่นมิได้กั้นสักวันคืน ทั้งโรคไข้โรคทราง
 ไม่ส่างเสื่อม บ้างนอนเชื่อมหลับไหลไม่ใคร่ตื่น ยังโรคหิวโรค
 อยากก็ข้งย่น ทุกวันคืนมิได้ส่างห่างจากนม เกิดต้องกินร่ำไปกาย
 เป็นโรค สารพัดทุกข์โศรกจะทับลม บังกองธาตวิปลาดกำเร็บลม
 พัดระดมแดกท้องต้องร้องคราง อันรูปนามเปรียบความดังเรื้อน
 ไฟ ตั้งเป็นรูปขึ้นเมื่อไรทุกข์ไม่ส่าง ยังพูดบอกไม่ได้ใช้ร้องคราง
 เสวยทุกข์ต่างๆ ไม่เว้นวัน กว่าเจเติบโตใหญ่ก็หลายตอน ยัง
 ทุกข์หนาวทุกข์ร้อนแห่งรูปัณธ์ ต้องอาบน้ำบ่อนข้าวไม่เว้นวัน
 ทุกข์แห่งัณธ์เหลือท่านจะบรรยาย อันรูปนามเปรียบความดังเรื้อ
 เปรียง จะยาเกลี้ยงสักเท่าไรไม่รู้หาย ช่มไปทั่วรวไหลตลอดกาย
 กว่าเจตายเพียรหาเพียรยาไป อันโรคหิวโรคอยากเป็นโรคยอด
 ต้องเที้ยวสอดเสาะหาอาหารใส่ บ้างทะเยอทะยานพล่านกันไป
 กว่าเจได้ดับหิวทหิวมา พระองค์สอนตอนทุกข้อரியสัจจ์ สารพัด
 ทุกข์ยากมากหนักหนา กว่าเจแก้ไขตายวายชีวา พรรณานับไม่
 ถ้วนค่านวนกาล แสดงมาในข้อนี้ย่อๆ กล่าวแต่พอรู้เค้าแห่ง
 สังขาร ย่อเข้าไว้ไม่วิถารพิศดาร ยุติการกองทุกข์เท่านี้.

จะกล่าวเพิ่มเติมต่อสมุทัยข้อยสัจจ์ พระองค์จัดแจกไว้ใน
 วิถิ คือเหตุเกิดกองทุกข์บุกอกี้ ดังวิชช้แจงแสดงมา สมุทัยไข
 ความตามคำแปล คือกระแสน้ำเชื้อเหือดต้นหา ไหลออกจากกู่
 สองกองราคา เคลื่อนออกมาจากธาตุท่วงอันทรีย เข้าก่อรูปก่อนาม
 เพราะกามภิเลส สมุทัยเป็นเหตุแห่งทุกข์นี้ อันกองทุกข์จึงได้ลุด

เต็มโลกย์ อริยสัจทั้งสี่พระชตวรรษ ถ้าหลังดูธรรมอันสักหมื่นหน
ไม่พบผลของดีมีแต่หลง ถ้าดูธรรมแบบนิวาสธรรม จะเปลืองหลง
เหตุเกิดกำเนิดตน เปรียบดังไม้ลูกสีกับแม่สี ถ้าเพียรสีไม่
เท่าไรก็ได้ผล ไฟก็มาจากไม้ไหม้เผาผล ทุกสัตว์คนดินรันทน
ทุกข์ไป ถ้าเว้นไว้ไม่แห้งกับไม้สด จะสับดสักเท่าไรไม่ติดได้
ถ้าไม้แห้งคือไม้แห้งเกลี้ยงสีไป ไม่ช้านานเท่าใดไฟติดเอง อีกทำ
เนียบเปรียบดั่งนายช่างหม้อ ยัดเอาธาตุเข้ามาหลอมมาก่อเว้ง มือ
ทั้งสองบองปั้นหันแลเล็ง ใจก็เพ่งทั้งสองประกองกัน อีกทำเนียบ
ท่านก็เปรียบดั่งข้าวเปลือก จงค้นเลือกดูให้แจ้งแห่งรูปขันธ์ คือ
เมล็ดใหม่จะดพรากจากพืชพันธุ์ เมล็ดเก่าอันศูนย์ไปในโลกย์
องค์สมเด็จพระมหาสัมพันธัญญ์ พระองค์แรกตรัสรู้ในท่าน เห็น
เหตุเกิดแจ้งชัดถนัดดี จึงได้มีแสงสว่างกระจ่างธรรม ผู้ใดแจ้ง
สมุทัยอริยสัจ เห็นถนัดเรื่องเกิดจะเลิกถ้า มรรคและผลจะบัง
เกิดเลิกในธรรม ไม่ต้องคลั่งมงายหายโง่ม เมื่อชีวิตเรายัง
อยู่ดูแต่ทุกข์ รูปมีสุขบ้างหรือไม่ตรองให้สม ถ้าแจ้งทุกข์ดูทุกข์
เป็นอารมณ์ เป็นธรรมข่มระเคให้ดับไป เมื่อระเคดับได้ไม่ต่อ
ทุกข์ สัตว์เป็นสุขสันติโลกพ้นเหตุใหญ่ ไม่มอมทุกข์มรดกตกต่อ
ไป เป็นบุญใหญ่เลิกถ้าในโลกย์.

องค์สมเด็จพระมหากรุณา พระตรัสว่าขันธ์ห้าแห่งสัตว์น
พอก่อรูปขึ้นเป็นทุกข์ทุกนาชาติ กว่าชั่วล่องลับแตกดับไป อันกอง
ทุกข์ขันธ์นี้มีไฉไลเล่น ขันธ์ไม่ยั่งยืนไม่เป็นขันธ์ขึ้นได้ ทำให้ขันธ์
เกิดตายมิใช่ใคร ถ้ายขันธ์ไว้จากคู่พึงรู้ตน จงมีความกรุณาเบื้อ
หน้ายบ้าง จะขึ้นสร้างขันธ์ใหม่ไม่มีผล เพราะขันธ์ใหม่ไม่รู้สีก
สำนึกตน ก็ต้องทนแบกทุกข์ทุกเวลา ชีวิตขันธ์ยังไม่พังกังขทุกข์

ฉันท์เป็นสุขย่อมไม่มีในฉันท์ห่า ฉันท์จะเกิดฉันท์จะตายละครั้ง
ครา มิใช่ว่าของง่ายสบายเลย นำสงสารฉันท์ห่านิจจาเจ้า มาถูก
มอบทุกข์เขาพ่อเจ้าเอ๋ย กว่าจะพ้นทุกข์ได้ไฉนง่ายเลย เจ้าฉันท์เอ๋ย
นำสมเพทเวทนา พวกฉันท์เก่าเขาไม่รู้กระทั่งเกิด หลงละเมิดมัว
เมาด้วยตัณหา ไม่รู้เค้าเลยว่าเคลื่อนจากคума เพราะราคาเผาใจให้
ลืมนั่น ไปมอบทุกข์แก่ไข้ให้เกิดขึ้น ด้วยความมึนเมาไม่เห็น
หน วังกันล้นอยู่ในโลกดั่งไฟลน สมุทัยให้ผลเป็นพืชพันธุ์
กล่าวมาในสมุทัยอริยสัจจ์ หยุดประวัติคัดย่อพอสั้น ๆ.

ยังนิโรธอริยสัจจ์อัครรย์ เป็นธรรมกันสมุทัยไม่เกิดมี นิ
โรธะแปลว่าละแก่นต้นหา ดับวราคากองกิเลสเหตุเท่านั้น ออกถือ
เพศเป็นนักบวชสวดบำเพ็ญ หันหน้าหนีเข้าทางมรรคธรรม นิโรธะ
ตามวิถีก็ห้า ข้อต้นมาชื่อว่าตะทั้งวิขัม ข้อที่สามความวิเศษสมุ
เจตธรรม ที่สละบัสสัทธินิโรธตรง ข้อที่ห้าว่านิสสรณะ นิโรธะ
ดับสนธิจิตต์ประสงค์ ไม่มอบทุกข์เกิดตายให้ว้าววง ก็ข้ามดวงกัน
คารนิพพานไป นิโรธนี้ขอชี้แต่เพศบวช จงตรองตรวจตามเหตุ
เขตนิสสัย ถ้าบวชอยู่ไม่นานพละ่านออกไป นับเข้าในกองกิเลส
เหตุตะทั้ง ถ้าบวชอยู่นาน ๆ ไม่พละ่านผละ เพียรชำระกองกิเลส
ไม่ถอยหลัง ข้อวิขัมภตามละปะทะปะทั้ง ไม่ถึงฝั่งฝากพันกลใดก็ย
สมุเจตเหตุต่อข้อที่สาม จวนจะข้ามถึงฝั่งยังวิถิ แต่ระคะยังไม่ดับ
สนธิดี ต้องฉันท์ต้อออกกันสุดท้านทน บัสสัทธิตริดับระงับซ้ำ ไม่
ลูปกลายินต้อกกัหน ก็ถึงฟากถึงฝั่งพ้นกังวล ไม่เพราะคนเกิดแก่
และไข้ตาย เรื่องนิโรธอริยสัจจ์ประวัตินี้ เป็นวิถีดับทุกข์ให้ศูนย์
หาย ข้อกิเลสนิพพานดังบรรยาย ก็พ้นตายพ้นเกิดประเสริฐดี.

แสดงมาในนิโรธอริยสัจจ์ เรื่องกำจัดสมุทัยในวิถี ต้อง

สมมุติบุคลิกลงไว้ที จะได้ชมมรรคสัจจ์จัดต่อไป มรรคสัจจ์ปฏิบัติ
เป็นกลางๆ ไม่ปรุงสร้างฉันทเกิดก็ใช้ได้ รักษากายวาจาตณหา
ใน ให้เปลื้องไปมาตุคามกามคุณ ศีลสมาธิปัญญาอุตสาหะ เพียร
ชำระสมุทัยคือเมถุน ดำเนินข้ามถึงปากเป็นนรกบุญ จะมีคุณแก่
สัตว์ในโลกา นี้แหละมรรคผลพระนิพพาน เป็นยอดญาณในพระ
พุทธศาสนา เป็นแก่นธรรมล้ำเลิศในโลกา พอลืมตาเห็นโล่ห์พุท
โธเอ๋ย.

ถ้าผู้ใดได้อ่านอริยสัจจ์ เห็นแจ้งชัดเหตุเกิดฉานัตถิฉนธ์
จะเปลื้องทุกข์ได้สุขทุกคืนวัน กว่ารูปฉนธ์ล่องลับจะดับไป ถ้าผู้
ใดเห็นด้วยช่วยประโยชน์ จงช่วยโปรดพิมพ์แจกให้จงได้ ช่วย
หว่านพืชเอาผลทุกคนไป กุศลใหญ่จริงๆ อย่างนี้เลย.

นายพันธ์ กาญจนสถิตย์

บริษัทอมรสารจักรจำกัด (ตราหงษ์)

ถนนเจริญกรุง สามยอด พระนคร.

A Revolutionary Treatise
on
The universal religion
or
The creed of Sri Araya

Being

A new ideology for the correction of humanity,
An inquiry into human greed, anger, and ignorance,
And a guidance to lasting peace and real happiness,
for the leaders of the nations of the world.

INTRODUCTION

One generation of mankind has succeeded another for thousands of centuries. Yet among leaders of nations throughout the ages there never has been one who has devised a plan to prevent world wars, regional conflicts, minor outbreaks of hostilities, or even banditry.

The problem is extremely easy of solution to those leaders who are guided by lofty principles in exercising their rule. It is extremely difficult to those leaders who are guided by base, personal ambition. If there were national leaders with lofty principles to rule countries and order the world, then there would be no more world wars, regional conflicts, minor hostilities, and even banditry.

By "leaders with lofty principles" are meant those who are without thoughts of aggressiveness, despotism, or acquisitiveness, either direct or indirect, and who are firm in their determination to do good to mankind.

By "leaders who are guided by base, personal ambition" are meant those who are ever on the look-out for opportunities to secure advantages to the detriment of others, thereby causing mankind hardship and suffering while intent on getting their ends.

Both President Truman, and probably his successors, and Dictator Stalin wish alike to rule the world in such a way as to make everyone happy. But why have they not expounded their political philosophies in such a way as to make plain which system is the better? Both of them being just men, they should be able to agree on the better system and use it to rule mankind. This seems a better course than having recourse to war to the ruination of humanity.

Clever men with lofty minds do not believe in the hollow kind of happiness, but use their wits to enlighten their fellow men and give them lasting happiness, as will be hereafter explained.

A SCHEME TO RATIONALIZE HUMANITY

To be carried out as if it were the creed of Sri Araya, in order to create a world order in accordance with the conception of a truly catholic religion or a heaven on earth.

Men with high principles all over the globe crave for the new world of Sri Araya. Such a world can now be created only if all national leaders have lofty principles and set their minds to replacing the old usage of exploiting the people by another principle of giving real peace and happiness to the people.

From time immemorial up to the present, there have been four forms of government, giving sovereignty either to a king, a president, a dictator, or to democracy.

In the final analysis, the four forms have given the same results throughout the ages. Under the four forms, the people may be likened to worms feeding on a dung heap. They have always been allowed to compete for money, food, and power. Under none have there ever been real peace and happiness. If the leaders of the people ruled them in such a way as to make them indirect slaves, the leaders cannot be called enlightened or really capable. They have led the people in accordance with custom, that is to say, as beasts are led.

The people have been led as beasts because all governments of the world allow their people to feed themselves and their young as best they can. They put the burden of livelihood and the chances of ruin and death on the people themselves. For the people, life is a living hell. Yet we call this the age of enlightenment or even the age of learning.

On the other hand the national leaders have never contemplated how to give equal happiness and prosperity to all. They are always devising tricks or trying to get advantages by the use of force, thus causing friction, quarrels, and finally hostilities. If all national leaders today do not contemplate changing the old order of each one for himself, whereby money, food, and power go to those who can grab quickest, then they are mistaking the wolf for the sheep.

Such being the case, people all over the world should ask themselves why they have not been able to act in accordance with their better sense. After careful consideration they will see that it is the national leaders, imbued with the idea of money or its equivalent, who confine us all where we are, trying to take advantage of one another and acting to the detriment of our fellows, the leaders who keep us in ignorance of the wrongs we are doing, cloud our intellect so that we cannot by our own efforts reform, and tie our minds down to baser motives.

Now that we have seen the truth, we should free ourselves from ignorance and refuse to be confined to the baser sphere wherein each one thinks only of himself. Nature has created the world for us to live alike, on the basis of happiness, justice, equality, and liberalism, but our thoughts, our efforts and our desires have been squeezed into a limited sphere and the ego, the clique, and the nation dominate our thoughts. There has never been a single leader the world over who has the sense of justice and the sense of sacrifice to help mankind in a large way by adherence to the principle of equality.

Looking at it from this aspect, we should think, try, and hope to reform ourselves as well as all the national leaders and banish the conception of money or its equivalent. Money is a bane to ignorant mankind. Luring the people to become obsessed with money is like placing honey before a company of ants which will get stuck and die because of their greed.

Every danger which confronts mankind today arises out of the fact that the national leaders from olden times till today have not realized the malign influence of money or its equivalent.

Five instances will be cited to support this view:

1. Self-importance, which characterizes many of all countries, classes, and castes has its origin in money.

2. Corruption, which is present in all countries and nations, has its origin in money.

3. Trade competition and constant race for riches, found in all nations and countries, has its origin in money.

4. Fighting, to the disaster of nations, to the transient glory of some, likely to flare up anywhere, can be traced to money.

5. Robbery and theft, prevalent everywhere, can also be traced to money.

Let us now analyse causes and effects so that you may be able to pass judgment on the national leaders of all ages.

Effects inevitably follow causes, whether they are good or bad. When national leaders created money or its equivalent, they brought upon the world certain consequences such as competition for advantages, troubles, endless hardship, and finally disaster in a thousand ways. Our present ills are the results of misdirection by the leaders since time immemorial.

Once they had introduced the use of money as an expediency in securing power to themselves, without foreseeing that it would bring trouble and hardship, their crimes unavoidably led to hostilities and mutual destruction. As the ages elapsed, the confusion increased. It will all end in internecine warfare, and final catastrophe. It will not do any good to change the forms of government, to establish a world organization like the old League of Nations or the new United Nations Organization, or to force matters by the use of the deadly atom bomb. To do any good, you must go to the root of the matter by abolishing the use of money or its equivalent, instituting a new order, and governing in such a way as to give justice and equality.

If the national leaders do not take steps to change the old order so that the people of the world may henceforth live in happiness, the best they can hope for is that they will be branded as stupid asses. When they die, it will be our earnest hope that they take with them all their ill-gotten gains and that they will leave nothing for the leaders of posterity to inherit so that these latter will be free to change the order of the world.

Greed, anger, and ignorance are the three things which bind humanity to endless suffering and hardship and will finally lead to ruin. If the leaders decide to abolish the use of money, which is the root cause of all ills, and institute a new order of justice and equality, greed, anger and ignorance will gradually disperse and give way to enlightenment.

You, who are the national leaders of the world, please come together and clean out from the minds of men the filth which makes men greedy, establish a new world order, relieve humanity from continual worries, and give us longevity, health, happiness, and strength.

Why should we gain in longevity, health, happiness, and strength? Because by eliminating money, governments will free us from worry as a doctor frees us from consumption. Without worry, greatest of all human ills, men will live long.

You will now ask, if governments abolish money, with what will people buy their food? Well, men cannot eat money. We have five necessities, namely, a roof over our heads, food to eat, clothing and sundry goods, medicines and hospitals, and our sex needs. All these five necessities the governments must supply.

As for sex needs, men and women will pick their own mates, but the breeding, care, and education of the offsprings of these marriages should be the responsibility of the government. The children should be divided in lots according to age, say, one lot for those aged from one day to three months, one lot from four months to one year, one from one year to four years, one from five years to ten, one for girls of ten upwards, and another for boys of the same age range. They should be thus looked after until they are married.

A census of the whole population of the country must be taken in order to get statistics on sex, age, and vocation. A census of the priests should also be taken.

Let us now suppose that in the whole country there are 7.5 million men, 7.5 million women, 5 million children and 20,000 priests, making a total population of 20 millions excluding the priests.

The government should now, for purposes of administration, divide the country into 100 changvads, each changvad to have 200,000 inhabitants and one hundredth part of the total habitable land, and to be subdivided into five amphurs, each amphur to have 40,000 inhabitants, one temple, and one crematorium. The whole country, therefore, will have 500 amphurs and 500 temples, each temple harbouring 40 priests and one religious school. To each changvad and each amphur there must be a hospital.

Anyone who is tired of the world can retire into a temple.

Each amphur will have 25 tambols, inhabited by 1,600 persons. Each tambol will have 25 villages, each village being inhabited by 64 persons, comprising 16 children and 48 adults. One tambol, therefore, has 400 children and 1,200 adults. The 400 children should be sent to a tambol school, while the adults should also have a tambol hospital to go to in case of illness. In all the country should have 12,500 tambols.

Each tambol school should have one building to house the boys, one building to house the girls, one school house for the boys, one school house for the girls, one hospital, one work house, one dance and music hall, one dining hall, and one place for recreation.

The tambol authorities should have the responsibility of educating the children up to Matayom III or IV. Higher education than this should follow the bent of each child. Only in this way will education be of any practical value. Such higher education should be obtainable at either the amphur or the changvad as the government may see fit.

Those who have charge of the children should be chosen with care as regards their character and training so that they may pass them on to their charge. Moral principles are the substance of good men.

One village should have 24 houses, each house containing one man and one woman, thus each village will have 48 inhabitants. In every village there should be 8 fish ponds, 20 heads of cattle, 20 goats and lambs, 30 pigs, and 60 fowls. This programme may be varied by the government as it sees fit. If there are not enough animals, they should be reared to bring them up to the required numbers. Kitchen gardening and the growing of other food crops should be encouraged. There are 312,500 villages all over the country.

If there are any governments which agree that this idea would permanently bring order, peace, and equality to mankind, then these governments should start without delay to train doctors, nurses, teachers, and factory overseers so that there will be enough of them for the project. If we have these workers, then we can go on with the next step.

At this point, you may ask how can countries with more or less populations be brought under the same scheme.

The answer is that countries with larger populations would have more changvads, amphurs, tambols, and villages, and countries with less populations would have correspondingly less.

After the government has made order out of the present chaos, then it can go on to establish temples for priestesses. There should be one hundred of them scattered throughout the country. Women are as capable of learning as men and they are as capable of being enlightened. Some women have loftier minds than men.

Those administrative and religious leaders who are against priestesses do not appreciate their own mothers. They will not allow members of the same sex as their mothers to have their own places of worship so that they have to share them with the men, thus giving rise to indecencies. As a matter of fact, there are rules for women to practise the dharma. Why not allow them to do so? In banning priestesses, our political and religious leaders are moved by personal desires.

The majority of religious leaders want the women to minister to their wants. The political leaders do not want their women folk to be separated from them and enter priesthood.

That is why there are no priestesses.

To restore priestesses, there must be new political and religious leaders who have noble principles and are fit for their particular jobs. Only in this way can country and religion be firmly established.

If all the leaders of the world are united in creating a new order as has been described, there will be no world wars, regional conflicts, or minor hostilities of any kind.

The above scheme may be called a sublime form of democracy or of communism, or it may be called the World of Sri Araya or the catholic religion. Its aim is to make mankind happy and to give equal treatment. It has nothing to do with grabbing, killing, fighting, or wars.

The wrong kinds of democracy and communism aim at amassing arms or making them even deadlier for the purpose of mutual destruction. These ideologies are nothing better than the philosophy of robbers and are the way of ignorance.

Good and bad may be respectively compared to light and darkness. Both compete for popular leadership. The bad

leaders bring us nearer to total destruction. The good leaders, on the contrary, bring us nearer to light. From there we can march on to peace, happiness, and perfection.

This is the end of Part I. Parts II and III will be briefly discussed below.

Part II deals with the part of national economy which has not yet been discussed. Every changvad should have factories such as (1) those for cooking food, (2) those for the manufacture of clothing, (3) those for making medicines, (4) those for the generation of light and power, (5) those to supply water, (6) those to make building materials, and (7) those to make paper and other kinds of stationery. If we do not have them, we must take steps to build them. Sincerity can build not only factories, but a great deal more.

As for opium factories, distilleries, and tobacco factories, they should all be abolished, except those which are necessary for the manufacture of medical supplies. There should be a scheme to build roads and waterways to connect all the villages in the country. There should also be plans for means of communication between countries.

Part III has to do with the administrative departments. The big departments should be made ministries, each having under it departments, divisions, and sections. The personnel must be chosen with a view to their sense of duty and fitness for the particular jobs. It should be the duty of the government to carry on the foreign trade of the nation.

All this cannot be accomplished in a year, or even two. It will have to be done by stages. First the administration must be put in order. Then housing, clothing, consumer's goods, food, and medicines must be provided and factories

must be built. Only then can the government abolish money.

Two or three generations of this kind of rationalization will uplift the whole country and finally transform it into heaven.

Thereafter, every 12 or 25 years the government should take stock of the situation and try to improve things if possible. You will finally arrive at the stage where you can have everything just for the wishing. That will be the heaven of all times---the heaven in which everyone does his duty in perfect concert.

The Buddhist doctrine lays down that every man, whether he is a beggar or an emperor, is subject to birth, illness, and death and that there is no escape from this natural law. Politicians should always remember this so that they may conscientiously discharge their duty towards their countries before the natural law gets them.

Two hundred years before the birth of Christ, Julius Caesar of Rome dominated what are now France, Germany, and Britain. Wherever he went, he saw and conquered. But he died by the hand of Marcus Junius Brutus at the Senate.

Oliver Cromwell killed Charles I and became Lord Protector of the Commonwealth. His dead body was hanged by Charles II.

Napoleon Bonaparte came from Corsica, became an artillery officer and then Emperor of France, had most countries under his thumb, but ended his career at Waterloo and his life on St. Helena.

Abraham Lincoln liberated slaves and did a lot of good for his country but was assassinated in a theatre.

Mahatama Gardhi, who used ahimsa to fight the British and held the hearts of hundreds of millions of Indians inside as well as outside the country was shot dead in the street by one Indian.

Adolf Hitler, dictator of the German Reich and best known man before World War II, ended his life tragically. While living he had the respect of men. When dead, there was not even a funeral.

Benito Mussolini, leader of the Italian Fascists who shook the world no less than Hitler, known as Il Duce, was not only shot but also hanged.

From all this you can see that no one ever escapes from the natural law. Leaders should take these precedents to heart and concentrate on doing good.

If you, who are noble-minded, have read this pamphlet and think that it leads the way to lasting happiness for all mankind, then you should try to fill in its shortcomings so that it will become a standard treatise for the future government of the world and reprint the pamphlet in order further to propagate the idea. By so doing you will immensely benefit mankind.

To those who read with care,

I remain, your respectfully,

Bhandhu Kanchanasatiya.

Amarasast Limited,
Charoen Krung Road,
Samyod,
Bangkok, Thailand.

THE FOUR ARYAN (OR NOBLE) TRUTHS

1. *All life is subject to suffering;*
2. *Desire (or the will to live) is the cause of repeated existences, in which sorrow is inevitable;*
3. *Only the annihilation of desire (that is yearning, craving, ambition, as distinct from will) can give release;*
4. *The way of escape is the Eightfold Path of right belief, right resolve, right word, right act, right life, right effort, right thinking, and right meditation.*

นาย สอ เสถบุตร ผู้พิมพ์ และผู้โฆษณา พิมพ์
ที่โรงพิมพ์สอ เสถบุตร ๖ ถนนกรุงเกษม (ระหว่าง
สะพานเทวศ กับ แม่น้ำ) พระนคร ตุลาคม ๒๔๕๒.